Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26338
Copyright: Admont, Benediktinerstift

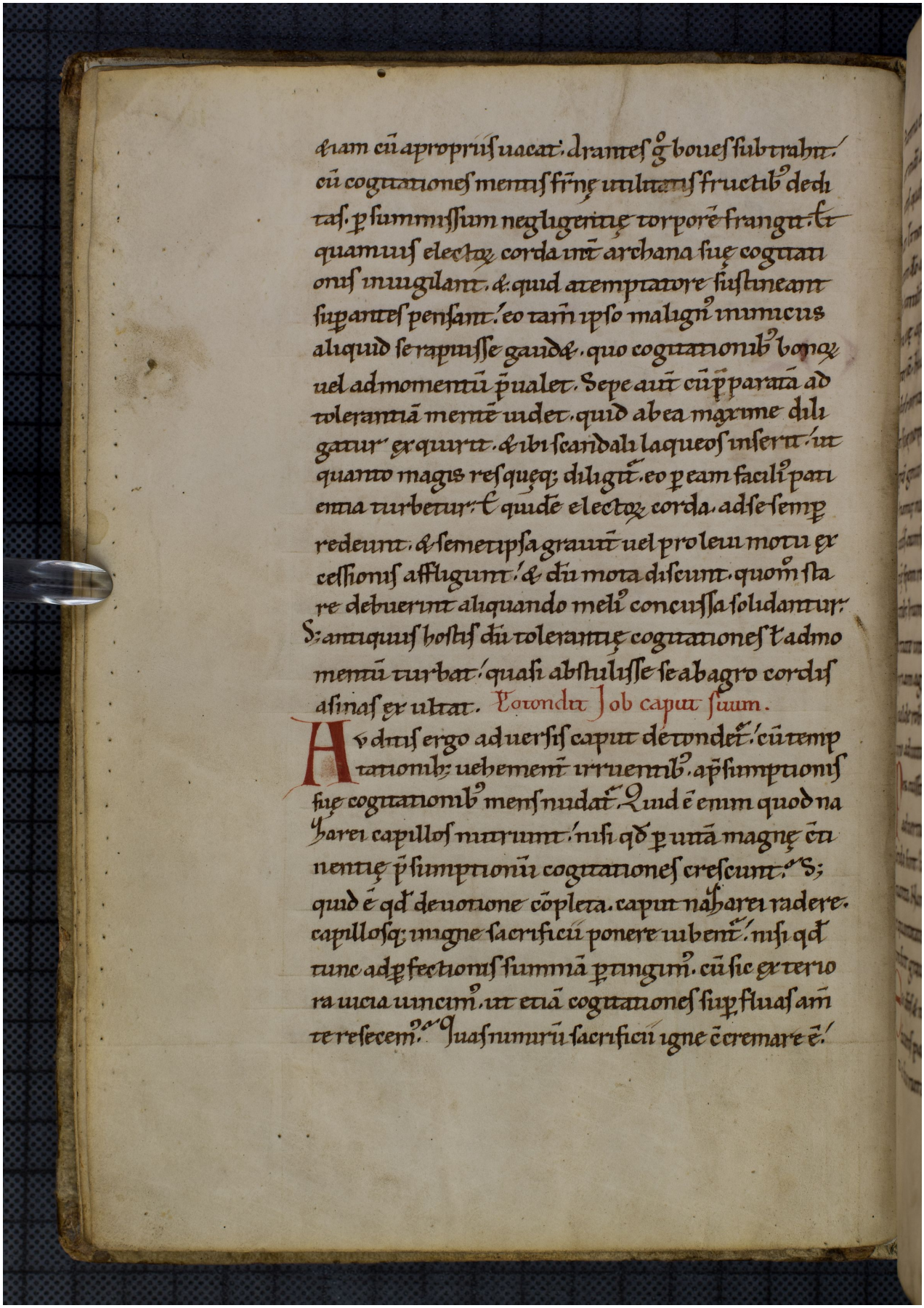

etiam cū apropriū uacat. drantes q̄ boues subtrahit.
cū cogitationes mentis fīnē utilitatis fructib̄ dedi
tas. p̄ summissum negligentiē corpore frangit. Et
quamuis electorū corda intī archana suę cogitati
onis inuigilant. & quid a tempiatore sustineant
superantes pensant. eo tamē ipso maligni inimicus
aliquid se rapuisse gaudet. quo cogitationib̄ bonorū
uel ad momentū p̄ualet. Sepe autē cū p̄parata ad
tolerantiā mentē uidet. quid ab ea maxime dili
gatur. exquirit. & ibi scandali laqueos inserit. ut
quanto magis res quęq; diligūt. eo p̄ eam facili pati
entia turbetur. Et quidē electorū corda. ad se semp̄
redeunt. & semetipsa grauīt uel proleui motu ex
cessionis affligunt. & diu mota discunt. quom̄ sta
re debuerint aliquando meli concussa solidantur.
S; antiquus hostis diu tolerantiē cogitationes t admo
mentū turbat. quasi abstulisse se a agro cordis
asinas exultat. Tondit Job caput suum.
Aduersis ergo aduersis caput detondet. cū temp
tationib̄ uehementī irruentib̄. ap̄sumptionis
suę cogitationib̄ mens nudat. Quid ē enim quod na
habere capillos nutriunt. nisi qd p̄ uitā magnę cu
nentiē p̄sumptionū cogitationes crescunt. S;
quid ē qd deuotione cōpleta. caput habere radere.
capillosq; in igne sacrificii ponere iubent. nisi qd
tunc ad p̄fectionis summā p̄tingim̄. cū sic exterio
ra uicia uincim̄. ut etiā cogitationes sup̄fluas am
te resecem̄. Quas numerū sacrificii igne cōcremare ē.